

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ Γ' ΤΑΞΗΣ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: 3

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

A.1.1 Να προσδιορίσετε αν το περιεχόμενο των ακόλουθων προτάσεων είναι σωστό ή όχι, γράφοντας στο τετράδιό σας τη λέξη «**Σωστό**» ή «**Λάθος**» δίπλα στον αριθμό που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση:

1. Το εμπόριο της χώρας συνδέθηκε με το εξωτερικό.
2. Μέρος από τα δάνεια χρησιμοποιήθηκε σε επενδύσεις και δημόσια έργα.
3. Το εμπόριο δεν αποτέλεσε αξιόπιστη πηγή εσόδων για τα δημόσια ταμεία.
4. Το 1910 επετεύχθη η αναθεώρηση του Συντάγματος .
5. Ο Θεοτόκης ζητούσε μείωση των εξοπλισμών.
6. Την περίοδο 1923-1928 οι Φιλελεύθεροι στηρίζονταν στους αστούς και τους πρόσφυγες.
7. Κρήτες πρόσφυγες κατέφυγαν στη Πελοπόννησο το 1823-1824.
8. Κατά την 3^η Φάση αντιδικίας αυτοχθόνων – ετεροχθόνων το πρόβλημα ήταν η όροι της εκλογής των βουλευτών.
9. Στις 12 Μαρτίου 1905 ο Δηλιγιάννης δήλωσε υποστήριξη στον Βενιζέλο.
10. Οι Μεγάλες Δυνάμεις στήριζαν ανοιχτά τον Πρίγκιπα.

Μονάδες 10

A.1.2. Να δώσετε το περιεχόμενο των όρων που ακολουθούν:

- α. Σκωρίες.
- β. Κοινωνιολογική Εταιρία.
- γ. Οργανισμός.

Μονάδες 15

B.1 Γιατί η διανομή των «εθνικών γαιών» δεν μπόρεσε να γίνει στα πρώτα χρόνια της ανεξαρτησίας;

Μονάδες 12

B.2 Να αναφερθείτε στα αποτελέσματα της επανάστασης του Θερίσου.

μονάδες 13

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ**ΘΕΜΑ Γ1**

Αντλώντας στοιχεία από τα παρακάτω κείμενα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να αναφερθείτε:

A) Στα μέσα που διέθεσε η κυβέρνηση στην Ε.Α.Π για την αντιμετώπιση της αποκατάστασης των προσφύγων. **Μονάδες 12**

B) Στον τρόπο, με τον οποίο έγινε η αγροτική αποκατάσταση. **Μονάδες 13**

Κείμενο 1

Η προσωρινή στέγαση Μικρασιατών προσφύγων έγινε καταρχήν σε γήπεδα, θέατρα, αυλές εκκλησιών, δημόσια κτήρια, σε παράγκες, σε σκηνές, σε χαμόσπιτα και σε καλύβες που βρίσκονταν σε εγκαταλελειμμένα χωριά, σε οικισμούς αμιγώς προσφυγικούς. Οι συνθήκες διαβίωσης ήταν άθλιες. Δεν υπήρχαν έργα υποδοχής, ούτε δίκτυα ύδρευσης, ηλεκτροφωτισμού και αποχέτευσης. Έλειπαν παντελώς οι χώροι αναψυχής, ενώ μεταδίδονταν εύκολα επιδημικές ασθένειες όπως ο εξανθηματικός τύφος, η γρίπη, η ελονοσία, η φυματίωση και η ευλογιά, παρούσες ήδη στην Ελλάδα και πριν την άφιξη των προσφύγων. Φαίνεται λογικό, λοιπόν, το γεγονός ότι δόθηκε προτεραιότητα στην αντιμετώπιση στοιχειωδών και πιεστικών αναγκών, όπως ήταν η διατροφή που αντιμετωπίστηκε με την οργάνωση συσσιτίων και παροχή τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης, όπως και η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Στην ΕΑΠ διατέθηκαν από την κυβέρνηση η ανταλλάξιμη μουσουλμανική περιουσία, μοναστηριακές και δημόσιες εκτάσεις και κτήματα που απαλλοτριώθηκαν με την αγροτική μεταρρύθμιση, δηλαδή γαίες που συνολικά ανέρχονταν σε 8.000.000 στρέμματα. Επίσης διατέθηκαν τα δύο προσφυγικά δάνεια (1924, 1928), οικόπεδα μέσα και γύρω από τις πόλεις για την ανέγερση αστικών συνοικισμών, καθώς και διοικητικό και τεχνικό προσωπικό από το Υπουργείο Γεωργίας και το Υπουργείο Πρόνοιας και Αντιλήψεως, οι υπάλληλοι που θα στελέχωναν τις υπηρεσίες της. Στις 3 Δεκεμβρίου 1925 η ΕΑΠ ανέθεσε στη Εθνική Τράπεζα τη διαχείριση και εκποίηση των ανταλλάξιμων ακινήτων που δεν είχαν παραχωρηθεί, ώστε να προκύψουν έσοδα προς όφελος των προσφύγων.

Κείμενο 2

Η αποκατάσταση διακρίθηκε σε αγροτική και αστική. Η ΕΑΠ έδωσε το βάρος στην αγροτική αποκατάσταση και φρόντισε ιδιαίτερα για την εγκατάσταση του σε παραμεθόριες περιοχές της Μακεδονίας και της Δυτικής Θράκης, στοχεύοντας και στην ενίσχυση των συνόρων. Η αγροτική αποκατάσταση περιλάμβανε τη στέγαση σε ανταλλάξιμα σπίτια των χωριών ή σε νέους προσφυγικούς οικισμούς, που συντάσσονταν με πρότυπα ρυμοτομικά σχέδια. Τέτοιοι οικισμοί δημιουργήθηκαν πάνω από 2.000 σε όλη την Ελλάδα, από τους οποίους 1.381 στη Μακεδονία και 236 στη Θράκη. Η αγροτική αποκατάσταση προέβλεπε επίσης τη διανομή στους πρόσφυγες κλήρων 35 στρέμματα, που δεν αποτελούσαν ενιαία έκταση και ποίκιλλαν ανάλογα με το είδος της καλλιέργειας και το μέγεθος της οικογένειας. Στους αγρότες παραχωρούνταν επιπλέον εργαλεία, σπόροι και ζώα για τις καλλιέργειες των χωραφιών τους.

ΘΕΜΑ Γ2

Αξιοποιώντας τις παρακάτω πηγές και τις ιστορικές σας γνώσεις να επισημάνετε τις διαφορές των πολιτικών προγραμμάτων Τρικούπη και Δηλιγιάννη. Ποια ήταν τα αποτελέσματα των πολιτικών αυτών για την ελληνική κοινωνία; Μονάδες 25

Κείμενο 1

Στην ουσία, ο Τρικούπης εκπροσωπούσε τον εξευρωπαϊσμό της πολιτικής ζωής, ενώ ο Δηλιγιάννης την παραδοσιακή λειτουργία της. Ο Τρικούπης πίστευε ότι το κράτος χρειαζόταν πολιτική και οικονομική ανόρθωση, πριν γίνει λόγος για εμπλοκή σε αλυτρωτικές περιπέτειες. Γι' αυτό και επεδίωξε να καταστήσει τη χώρα διεθνώς αξιόπιστη, να ενθαρρύνει την έναρξη της εκβιομηχάνισης, να βελτιώσει τις επικοινωνίες με την κατασκευή σιδηροδρόμων και την διάνοιξη του Ισθμού της Κορίνθου, και να εκσυγχρονίσει το στρατό και το ναυτικό. Ωστόσο, ένα τέτοιο πρόγραμμα ήταν δαπανηρό και συνεπαγόταν αυξημένη φορολογία. Αυτό πρόσφερε εύκολο στόχο στο δημοφιλή και δημαγωγό Δηλιγιάννη, ο οποίος δεν είχε πρόβλημα να δηλώνει ότι ήταν αντίθετος προς οτιδήποτε υποστήριζε ο Τρικούπης. Η επιδεικτική λαϊκιστική ρητορεία του Δηλιγιάννη και η φλογερή προάσπιση μιας «Μεγαλύτερης Ελλάδας», χωρίς αμφιβολία εξέφραζε πιο πιστά τους ενθουσιασμούς και τους μύχιους πόθους του απλού πολίτη από τα αυστηρά μεταρρυθμιστικά προγράμματα του Τρικούπη. Οι παράτολμες όμως πολιτικές επιλογές του Δηλιγιάννη, στις περιόδους που ήταν στην εξουσία, δεν μπορούσαν παρά να θέσουν σε δοκιμασία την ήδη εξασθενημένη οικονομία, όπως συνέβη με τη θνησιγενή κινητοποίηση στη διάρκεια της βουλγαρικής κρίσης του 1885, η οποία κατέληξε στον αποκλεισμό της Ελλάδας από τις Μεγάλες Δυνάμεις. Επιπλέον, η φιλοπολεμική του πολιτική έμελλε να καταλήξει σε ήττα το 1897, στη διάρκεια του καταστροφικού πολέμου των τριάντα ημερών με την Τουρκία.

R. Clogg, Συνοπτική Ιστορία της Ελλάδας 1770-1990, εκδ. Ιστορητής, Αθήνα 1995, σσ. 71-72

Κείμενο 2

Οι φόροι που είχε αναγκασθεί να επιβάλει ο Τρικούπης, καθώς και τα δάνεια που είχε συνάψει για να φέρει σε πέρας το μεγαλόπνοο έργο του, είχαν προκαλέσει τη δυσφορία ενός μεγάλου μέρους του λαού. Τη δυσφορία αυτή τη καλλιέργησε με δημαγωγικό τρόπο η αντιπολίτευση που του κόλλησε και το επίθετο «φορομπήχτης». Έτσι ο αρχηγός της Θεόδωρος Δηλιγιάννης, ανταποκρινόμενος στις επιθυμίες του λαού και υποσχόμενος να κυβερνήσει χωρίς την επιβολή νέων φόρων και χωρίς τη σύναψη νέων δανείων, κατορθώνει να τον ανατρέψει στις 7 Απριλίου 1885.

Απ. Βακαλόπουλου, Νέα Ελληνική Ιστορία 1204-1985, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 1991, σ. 310

Καλή Επιτυχία!!!